

му биле измръзнали краката и сега го водяха въ Топлищъ. Всичкитѣ опълченци, па и войниците стѣ другитѣ части, бѣха вече на крака. Тѣ всички рано, рано се подкрѣпяха съ попара и, веднага слѣдъ закуската започнахме да се готвимъ за пжтъ, при всичко, че заповѣдъ не се бѣ още получила. Скоро слѣдъ това, казанския полкъ съ планинската батарея, която бѣше пристигнала на бивуака късно прѣзъ нощта, се вдигнаха отъ бивуака и трѣгнаха право къмъ югъ прѣзъ една рѣдка, съ високи дървета, кория. Опашката на полка едва що бѣше влѣзла въ корията, когато отъ къмъ Лисата Гора се раздаде единъ топовенъ гърмежъ. Гранатата профуча прѣзъ движуция се полкъ и се прѣсна татъкъ далеко вдѣсно отъ него. Подиръ първия гърмежъ последваха още нѣколко, но безъ никаква врѣда, тъй като гранатитѣ или прѣхвъркваха или недостигаха до цѣлѣта. Но Турцитѣ, слѣдъ нѣколко гърмежа, прѣкратиха стрѣлбата.

Най послѣ, въ 2 часа слѣдъ пладнѣ, 2-а и 3-я бригади отъ Българското опълчение напустнаха Вѣтрополе и трѣгнаха по сѣщия пжтъ, по който заминаха казанцитѣ. 1-ва бригада (1-а и 2-а дружини) остана на Вѣтрополе. Минахме прѣзъ сѣщото бранище, прѣзъ което бѣше миналъ и казанския полкъ. Тукъ въ гората имаше много дървета нападали, които ни затрудняваха движението. Щомъ излѣзохме отъ бранището и се видѣ Лисата Гора, пакъ се раздадоха орждийнитѣ гърмежи. И гранатитѣ зафучаха прѣзъ главитѣ ни.

— Първата се зарови въ снѣга да снѣ, остро забѣлѣжи единъ отъ опълченцитѣ.

— Втората отиде да търси другарката си, се смѣяха други.

— Третята се уморила и не можа да стигне първитѣ, пакъ остроумничаха опълченцитѣ.

Струва ми се, че и стотини гранати да бѣха пустрнали Турцитѣ, опълченцитѣ за всичкитѣ щѣха да намѣрятъ по нѣщичко остроумно да кажатъ. Турцитѣ, обаче, слѣдъ 5—6 топовни гърмежа, прѣкратиха стрѣлбата, и ний спокойно си вървѣхме, както се казва, прѣдъ очитѣ имъ. Впрочемъ, не съвсѣмъ спокойно вървѣхме,